

saaledes at Resultatet, hvis Flertallets Indstillinger vedtoges, vilde blive, at der i Aar paa § 23 blev bevilget omtrent 207,000 Kr. mindre end for indeværende Aar og omtrent 270,000 Kr. mindre end for det foregaaende Finantsaar 1883—84. Det forekommer mig, at den finantsielle Status ikke er en saadan, at der skulde være nogen absolut Nødvendighed for at gaa ned under det Beløb, der har været anset nødvendigt i de foregaaende Aar, og ser man hen til de enkelte Poster, som disse Nedsættelser ramme, tror jeg, at man maa erkende, at der er endnu mindre Grund til at gaa ind paa dem. En væsentlig Del af Nedsættelserne rammer saaledes Fyrvæsenets Konto, idet man nægter ikke alene Opførelsen af et Fyr paa Færøerne, men ogsaa en Ombygning af Hirtsholm Fyr. Det er dog utvivlsomt en af de Opgaver, der særlig er stillet Danmark i Følge dets Veliggenhed at sørge for den almindelig Søfarts Interesse paa dette Omraade, og det ikke blot den danske men den hele internationale Søfarts Interesse. Det er dog vistnok et billigt Krav at Danmark paa det Omraade skal gjøre tidsvarende Foranstaltninger til, hvad andre Magter, der ere situerede paa lignende Maade, gjøre. Det vilde være meget uheldigt, om Danmark skulde faae Ord for at være det Land, som sørgede flettet for Belysningen af de Farvande, som benyttes af den almindelige Søfart. Og hvorledes man vil forlige dette med den høie kulturhistoriske Mission, man ellers ynder at tillægge Landet, forstaar jeg ikke. Naar det af den ærede Ordfører blev gjort gjældende, at det særlig var Sparommelighedens Hensyn, som førte til disse Nedsættelser, skal jeg dog bemærke, at der netop i Aar er begjært et forholdsvis lille Beløb paa Fyrvæsenets ekstraordinære Bygningsudgiftskonto, og at der særlig, derjom man af den af den ærede Ordfører anførte Grund endnu i Aar vil udsætte at gaa til Anlæg af Fyr paa Færøerne, hvilket vilde være at beklage, vilde være saa meget mere Grund til at skride til den foreslaaede Ombygning af Hirtsholms Fyr, som har Betydning netop for et meget befærdet og vanskeligt Farvand. Af de øvrige Nedsættelser paa § 23 ramme adskillige, ligesom jeg tidligere har paavist paa andre Budgetter, i Virkeligheden Smaaafolk og ere i ethvert Tilfælde af saa ringe Betydning, at det ikke kan være finantsielle Hensyn, som have dikteret dem. Andre, som derimod ere meget betydelige, ramme Arbejderne paa Værftet og særlig Vedligeholdelsesarbejderne. Den ærede Ordfører anførte, at man ansaa det nødvendigt at holde denne Konto omtrent paa samme Beløb. Det forekommer mig allerede at

være tvivlsomt, om dette i Længden lader sig gjøre. Det tør vel ikke siges, at vor Flaade har den normale Størrelse, man i sin Tid tænkte, den skulde have, men den er dog i bestandig Fremvæxt. Men i saa Fald forekommer det mig klart, at ogsaa Vedligeholdelse maatte kræve efterhaanden større Beløb, naar man ikke vil have, at Flaaden skal forfalde og blive ubrugbar, hvilket er den fletteste Økonomi af Alt. Dette gjælder med Hensyn til enkelte af de Poster, her foreslaas nægtede, som Hovedreparationen af Korvetten „Dagmar“, idet man vil naae til at gjøre et Skib, som med forholdsvis ringe Betøstning endnu kunde blive fyldestgjørende og brugbart i adskillige Aar, foreløbig omtrent ubrugbart. Jeg tror, at de stærke Indskrænkninger netop paa denne Konto maa siges at være, finantsielt og økonomisk set, meget uheldige. Dertil kommer saa de enorme Nedsættelser paa § 26. Jeg falder dem enorme, thi det er et Beløb af omtrent 1,600,000 Kr., der foreslaas nægtet. Flertallet bruger den noget mærkelige Argumentation eller Betragtning, at der i Fjor blev foreslaaet Nedsættelser til saa og saa stort et Beløb, og uagtet man i Aar har indskrænkent sine Forslag og Begjæringer en Del og forlangt en mindre Bevilling end i Fjor, skal Nedsættelsen dog gaa op til det samme Beløb som i Fjor. Dette forekommer mig at være et høist mærkeligt Princip, som ikke er stiftet til at opmuntre Administrationen til paa egen Regning at indføre Sparommelighed. Evertimod! Er der Noget, der skulde opfordre Administrationen til bestandig at styde sine Bevillinger i Veiret maa det være Anerkjendelsen af det Princip, at man hvert Aar vil nedsætte med det samme Beløb, uanset, om der forlanges Meget eller Lidt. — Resultatet af Flertallets Forslag vil blive, at der i Aar paa Marineministeriets ordinære Budget kun foreslaas bevilget Halvdelen af, hvad der bevilgedes i Fjor, og at man paa begge Budgetter tilfammen, Krigsministeriets og Marineministeriets, kun bevilger omtrent det Samme som man bevilgede i Fjor paa det ene Budget, uagtet det er tilstrækkelig bekjendt, at allerede denne Nedsættelse i Fjor ansaas for at være altfor vidtgaaende og valte den største Betænkelighed paa andre Steder. Det forekommer mig ogsaa i høieste Grad paafaldende, at netop det ærede Flertal vil foreslaa saa store Nedsættelser paa Marineministeriets Budget og det særlig med Hensyn til Poster, som have den største Betydning for Udviklingen af vort Søforvar. Man foreslaar at nægte Bygningen af nye Torpedobaade, af Dæstkanoner til Fregatten „Sylland“, af Ammu-